

جشنواره فجر

اعلام فهرست سینمای مردمی
سی و ششمین جشنواره فیلم فجر

با اعلام محمدرضا فرجی، مدیر امور سینمایی جشنواره، سینمای مردمی سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر مشخص شد. به گزارش روابط عمومی جشنواره فیلم فجر، محمدرضا فرجی درباره نحوه انتخاب سینمای مردمی جشنواره اسامی گفت: تنوع جغرافیایی و کیفیت سالیان‌ها سینمای، ۲ عامل اصلی برای انتخاب سینمای مردمی بود و از سوی دیگر، اسامی به نحوی سینماها انتخاب شده‌اند که فیلم‌های در حال اکران آسیب نبینند و اکران‌شان همزمان با ایام برپایی جشنواره خوبی ادامه داشته باشد. طبق اعلام مدیر امور سینمای جشنواره، مجموعه پردیس مگامال، پردیس کورش، پردیس آزادی و پردیس چارسو امسال در اختیار جشنواره فیلم فجر هستند. فرجی ادامه داد: سینماها و پردیس‌های سینمایی استقلال، اریکه‌پریا، آزادی، تماشا، جوان، چارسو، راگا، فرهنگ، کورش، کیان، مگامال و ماندانا با مجموع ۲۲ سالن سینمایی و ظرفیت بیش از ۶ هزار مخاطب، سینمای مردمی جشنواره سی و ششم را تشکیل می‌دهند.

رویداد

در دومین سالگرد شهادت سعید سیاح‌طاهری اتفاق افتاد

حضور نوجوان زلزله‌زد در جشنواره دانش آموزی فیلم دفاع مقدس

به همت و همراهی عده‌ای از هنرمندان سینما و جانبازان و قهرمانان دفاع مقدس و اهل هنر، در دومین سالگرد شهادت شهید والامقام سعید سیاح‌طاهری، دوازدهمین دوره جشنواره شد دانش آموزی فیلم دفاع مقدس به مدت ۲ هفته و در ۲ سالن صبح و بعدازظهر در تمام مناطق شهرها و روستاهای زلزله‌زده سرپل ذهاب، قصرشیرین، گیلانغرب، دالاهو و ثلاث باباجانی برگزار شد. به گزارش «وطن امروز»، در این جشنواره هنرمندانی چون فاطمه معتمدآریا، مالک سراج، کورش سلیمانی، سعیدعلی صالحی، محمدرضا هدایتی، سعید داغ، علی‌رضا مسعودی (شهنش)، بهزاد کریمی (پلنزپر)، سعیدزاده (صحنه‌ای) و حسین دهباشی (روزنامه‌نگار و مستندساز) حضور داشتند و از قهرمانان دفاع مقدس که کتاب‌هایشان توسط هنرمندان و در حضور خود آنان به دانش‌آموزان شرکت‌کننده معرفی شد می‌توان به ملاصالح قاری (شخصیت معروف کتابی به همین نام و نیز کتاب آن بیست‌وسه نفر، سیدمه‌زها حسینی (راوی و قهرمان کتاب)، نورالدین عافی (راوی) و قهرمان کتاب معروف نورالدین پسر ایران) و فرنگیس حیدری‌پور (راوی و قهرمان زن کتاب فرنگیس) اشاره کرد که همراه با هنرمندان به صحنه رفته و ضمن پیام بخشی به نوجوانان و جوانان شرکت‌کننده برای بالارزای صبر و استقامت در برابر مشکلات با آنان به شادی و دست‌افشایی پرداختند. گفتنی است، شهید سعید سیاح‌طاهری، بنیانگذار اصلی این جشنواره مردمی بود که در هر موقعیتی در مناطق محروم و بویژه مصیبت دیده با کمک هنرمندان و قهرمانان معروف دفاع مقدس به یاری فرهنگی نوجوانان و مردم این نواحی می‌پرداخت.

سینمای جهان

لئونارد دی کاپریو
ستاره فیلم جدید تارانتینو

نام ستارگان بزرگی از آل‌پاچینو گرفته تا تام کروز به نهمین فیلم کونتین تارانتینو نسبت داده شده است اما تا اینجا می‌توان باطمینان گفت دی‌کاپریو یکی از آنها خواهد بود. به گزارش مهر به نقل از ورایتی، منبع آگاه تایید کرده‌اند بعد از چند ماه تلاش، لئونارد دی‌کاپریو بالاخره قبول کرده نقش اصلی فیلم کونتین تارانتینو در ارتباط با چارلز منسون را بازی کند. دی‌کاپریو از این فیلم نقش بازیگری را دارد که با به سن می‌گذارد و دیگر کار نمی‌کند. همچنین گفته می‌شود سازندگان می‌خواهند مارگو رابی نقش شارون تیت را ایفا کند. به این ترتیب، این نخستین فیلم دی‌کاپریو بعد از بردن جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد نقش اول در فیلم «جان‌گشته» آندرانو اینیاریتو گوانزالس خواهد بود. آخرین همکاری مشترک دی‌کاپریو و تارانتینو به سال ۲۰۱۲ و فیلم «جانگو ره‌لشده» بازمی‌گردد. بعد از رسوایی‌های آزار جنسی هاروی واینستین، این نخستین فیلم تارانتینو خواهد بود که توسط کمپانی واینستین ساخته نخواهد شد.

نگاهی به چینش سریال‌های شبانگاهی سیما

کج‌سلیقگی در کنداکتور؛ افسردگی در آخر شب!

میکائیل دبانې: «هنر بازنمایی است از جامعه»؛ این جمله با همین مقدار اجمال، حدیث مفصلی است که مثنوی هفتاد من کاغذ برای شرح و بسطش نیاز است. جامعه‌شناسان معتقدند در نسبت هنر و جامعه ۳ رویکرد موجود است. رویکرد اول «بازتاب» است که متوجه «چگونگی نمایش جامعه در آثار هنری معاصر» است. رویکرد دوم «شکل‌دهی» است که متوجه «تأثیر هنر بر جامعه» است. رویکرد سومی هم وجود دارد که به رابطه میان هنر و جامعه نمی‌پردازد بلکه به «هنر به منزله جامعه» نگاه می‌کند و جامعه هنر را مورد مطالعه قرار می‌دهد. در هر سه حوزه البته نقش جامعه پررنگ است. هنرمند یا می‌خواهد «وضعیت موجود» را بخوبی بنمایش بگذارد یا می‌خواهد با اثر هنری‌اش وضعیت موجود را «تغییر» دهد که البته در نوع دوم به دلیل خلاقیت و رویکرد ایجابی کار هنرمند به غایت پیچیده‌تر و سخت‌تر می‌شود و همین علت هنرمند را بیشتر مصر می‌کند که به بیشتر بازتاب‌دهنده وضع فعلی باشد. با این مقدمه اما اگر سراغ وضعیت خودمان برویم چه نتیجه‌ای حاصل می‌شود؟! امروز جامعه ایران با مشکل «اقتصادی و معیشتی» دست به گریبان است و

حسین قناعت و سیدجلال سیدحاتمی پخش می‌شود. «سایه‌بان» داستان زندگی چند خانواده به‌هم‌پیوسته جنوب شهری را روایت می‌کند که در عین شرافت و انسانیت وضعیت زندگی نابسامانی دارند و هر روز بر مشکلات آنها افزوده می‌شوند. کارگاهی که با هزار زحمت و قرض سراپاست، کارگرانی که ماه‌هاست حقوق نگرفته‌اند، خانواده‌ای که برای تهیه چپیز به دخترش مشکل دارد، خانواده دیگری که قدرت اجاره یک خانه و تفکیک از خانه پدری را ندارد، جوانی که بیکارند و درگیر انواع آسیب‌های اجتماعی از جمله داروفروشی غیرقانونی در خیابان ناصرخسرو تا زود و خورد منجر به قتل می‌شوند. سریالی که جز یکی، دو قسمت که مربوط به رو به راه شدن وضعیت کارگاه میل‌سازی را نشان می‌دهد، نقطه امیدواری دیگری ندارد. در کنار آن «محکومین» مجموعه‌ای است مشتمل بر داستان‌های مختلف درباره افراد مختلفی که آنها نیز از طبقات محروم و جنوب شهری هستند و فشار جامعه باعث شده است به بزهداری‌های اجتماعی روی بیاورند و حالا قرار است در برابر دادگاه پاسخگو باشند. محکومانی که جبر روزگار باعث شده تا آنها به ورطه بزهداری کشیده شوند و همین مسأله باعث

نگاهی به نمایش «۲۳» به کارگردانی مسلم رضایی

سکوت پر حکایت

او عین سکوت مرگ است. من او را می‌فهمم. می‌فهمم چون حضور وجود مادرانه سنگ صبور؛ زن را فهمیدم. آن هم زن یک مرد؛ یک مردی که به جنگ رفته و بازگشته و دیگر شباهتی به ما قیل جنگ ندارد. زن جوانی‌اش را در خلال یک تصمیم پرخطر به اشتراک گذاشته. پیر شدن او همان پیرسالی زودرس در است. مردی در سکوت همواره؛ مردی که خواسته؛ ایستاده و تراشه‌های سرب و فولاد قلمش را در هم پیچیده. او دیگر توان ایستادن، حرف زدن و آبراز درد و نیاز خود را نمی‌تواند به کلمات تبدیل کند. زن که روزگار آرزوهای دخترانه‌اش را به خانه مرد آورده، بدجوری مقوم می‌کند. گویی زندگی روال عادی دارد. همه چیز درست و حسایی و مهیاست. می‌بینم که او می‌دود، کار می‌کند، جان می‌کند و لبخند می‌زند که عشق را فراموش نکند. مرد نشسته؛ شاید روی ویلچر، شاید روی زمین یا بر صندلی، اصلا خوابیده و در بستر افتاده؛ چشم بسته؛ مثل خواب، مثل مرگ و زن مرز و امنی دارد و او را به گونه‌ای تماشا کنیم که او در نگاهش می‌بیند. مرد حرف می‌زند و در جملاتش تپش احساسات جان دارند و به رویت می‌رسند و اینگونه تماشا را گویی

بمب‌افکن‌های بعضی یورش آوردند و منطقه را به خاک و خون و آتش کشیدند. بقیه بچه‌ها در جانپناه‌شان نگران همبازی‌شان بودند که در طولیه پنهنانش کردند. حادثه جان می‌گرفت و می‌رفت جلو و ما همراه حادثه بودیم. درست مثل ۲۳ که درون ذات زن و زنانه زیستن را می‌کود. مسلم رضایی که خود سال‌ها پیش در خوزستان با رحیمی در کانون پرورش تئاتر را آغاز کرده بود در طراحی خود تلاش کرده ظرایف فضا را از یاد نبرد. او با جسارت تمام یک فضای معلق و ناممکن را در میان ابرازها و نشانه‌های ممکن و واقعی جای داده تا بتواند زمان و مکان شاور را در کنش مخاطب خود رقم زند. ابتدای اجرا می‌شویم که شخصیت مرد می‌گوید در چند نوبت، وقت مردم بود که دانستم من دیگر وجود ندارم و مثل یک عاریت در جهان اطراف شما قرار می‌گیرم؛ آن هم اگر شما بخواهید و عارضه‌ها را در میان چیزهایی که دوست‌شان دارید بیابویزید. او پختن باد و نشنان و یک تابلوی راهنما اینجا به پیچ خط‌نارنگ نزدیک می‌شود؛ سریع رقم می‌زند. مرد و ما باز نمی‌توانیم بیچیم. این را وقتی می‌فهمیم که به خود پیچیده‌ایم. مرد نمایش درد می‌کشد. فریاد

از روزنه نگاه زن آموخته باشی؛ تنوره می‌کشی؛ بغض می‌کشی؛ می‌خورشی؛ می‌خواهی فریاد بزنی که بیکاره زن نگاهش را به تو می‌دوزد و تو در سکوت او به اقتدا می‌ایستی. این چه مکالماتی است؟ ای کاش می‌توانستم اجرای ۲۳ را از روزنه نگاه و نیایش مرد نیز بفهمم و درک کنم که وقتی مرده‌ای و هنوز جسمت حضور دارد؛ زنانه زیستن و عشق ورزیدن یعنی چه. چه بازی درخشانی دارد پروا الاچانی و چهره و فیزیک او، چه انتخاب بجایی بوده که نمایش را بر دل اینگونه تلبیار کرده که بنوسم و بگویم تنها شده‌ایم اما نه تنهایی یک زن با ۲ مسؤلویی؛ یک پسر و یک همسر و زندگی که ندان نشناسن می‌دهد و پنجه می‌کشد بر آرام؛ بر صبر و سکوت و تاریخ فراموشی‌ام. می‌کنانده مرا تا لابی آسایشگاه جانبازان؛ آنهایی که دیگر نام و گذشته را یکسره کنار گذاشته و در لحظه امروز من زنده‌ام. من اما زنده بودن را می‌خواهم از چشمان آنان نگاه کنم. درد، فریاد، خنده، سکوت و خیره ماندن را...

اقای مسلم رضایی شاگرد به حقی بوده‌ای برای استادان و مراد بردی به ۴۰ سال گذشته‌ام تا دیگر از حال و حال بد حرف نزنم؛ چون هنوز مانده‌ام و تو خوب به یاد آوردی تمثال سکوت پر حکایت را... گفتنی است، نمایش «۲۳» به نویسندگی احسان رحیمی و کارگردانی مسلم رضایی از یکشنبه دهم دی‌ماه اجرای خود را آغاز کرده است. این نمایش که با بازی پروا الاچانی، فرهاد نفرشی، احمد صمیمی، مسلم رضایی و... همراه است، هر روز از ساعت ۱۸ در تماشاخانه سرو روی صحنه می‌رود.

درباره اشتباه استراتژیک جشنواره فجر پیرامون مجری نشست‌ها

گزیدن فجر

یادگار مانده، موجب شگفتی رسانه‌ها و اهالی سینما شده است. در کارنامه گبرلو اجرای خنثی و بی‌رسم نشست‌های جشنواره نیز به چشم می‌خورد. اما تجربه این اجراها نتنها بار مثبتی به همراه نداشته بلکه به طور مثال نشست فیلم قاتل در سال گذشته خود موبد این نکته بود که یک مجری-کارشناس متبحر نه‌تنها می‌تواند به نشست رونق دهد بلکه مانع از ارتکاب اشتباهات فاحشی خواهد شد تا یک نشست خبری به جنجال تبدیل نشود. دانش سینمایی و مهارت اجرا از جمله قابلیت‌های بالقوه‌ای است که هر مجری - کارشناسی به آن نیازمند است. طبیعی است که تجربه تلخ سقوط برنامه هفت و کم‌فروغی نشست‌های جشنواره، مدیران فجر را به انتخاب گزینه دیگری بکشاند. اما به نظر می‌رسد تکرار حضور گبرلو در این جشنواره یا ناشی از رانت‌های موجود بوده یا اینکه مدیران بیش از رونق جشنواره به خنثی‌سازی و عدم ایجاد حاشیه‌اهمیت می‌دهند. اتفاقی که چندان مبارک نبوده و تجربه ثابت کرده این رویکرد همواره اعتراض همه طیف‌های فرهنگی و هنری در برمی‌انگیزد. اعتراض‌هایی که سال گذشته ناشی از این رویکرد رخ داد، در هیچ دوره از جشنواره فجر دیده نشده بود.

سینما
جواد صفاتی: انتخاب محمود گبرلو برای برگزاری نشست‌های نقد و بررسی جشنواره فیلم فجر در حالی از سوی مسؤلان این دوره از جشنواره صورت گرفته است که به نظر می‌رسد آن را باید یکی از معهود اشتباهات مهم مسؤلان این دوره از جشنواره تا به امروز به حساب آورد. به گزارش «وطن امروز»، با نزدیک شدن به ایام برگزاری جشنواره سی‌وششم فیلم فجر هر روز خبرهای تازه‌ای در ارتباط با این رویداد

فرهنگی و هنری منتشر می‌شود. خبرهایی که برآیند همه آنها نشان‌دهنده عزم مدیران این دوره از جشنواره برای برگزاری یک جشنواره آرام و به دور از حاشیه و جنجال است. اما در این میان از برخی تصمیم‌گیری‌ها بوی محافظه‌کاری به مشام می‌رسد. از اتفاقات مثبت این جشنواره دخیل شدن خرد جمعی در تصمیمات جشنواره و روی دادن اتفاقات مبارک نظیر فرقه‌کشی مستقیم اجرای نمایش‌ها بود که همواره گلابه برخی فیلمسازان - جه‌سبا بق - را برمی‌انگیخت. اما در این میان انتخاب محمود گبرلو که تجربه خوشایندی در اداره برنامه هفت نداشته‌ست و از جنبه‌های ناموفق او در جشنواره فجر قبلی خاطرات بسیاری در ذهن‌ها به

خبر

پاسداشت ابوالفضل سپهر
در چهلمین شب شاعر

در چهارمین سال برگزاری محفل «شب شاعر» چهلمین مراسم از این سلسله‌نشست، در پاسداشت زنده‌یاد ابوالفضل سپهر برگزار می‌شود. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، در این مراسم که امروز ساعت ۲۴ دی‌ماه از ساعت ۱۵ در نخلستان لوح برگزار می‌شود، دوستان و آشنایان مرحوم سپهر و همچنین چهره‌های سرشناس فرهنگ و ادبیات کشور برای پاسداشت این شاعر فقید گرد هم می‌آیند. گفتنی است، سلسله مراسم شب شاعر با محوریت تقدیر از شعرا و ادیبان معاصر از سال ۹۲ آغاز شده و در ۳۹ محفل از چهره‌های سرشناسی مانند محمدحسین جعفریان، ناصر فیض، یوسفعلی میرشکاک، اسماعیل امینی، علی موسوی گرمارودی، ولی‌الله کلامی زنجانی و... تقدیر به عمل آمده است.

کتاب

چاپ چهارم «خراجی‌ها»

کتاب «خراجی‌ها» خاطرات شهید حاج احد محرمی از سوی نشر شهید کاظمی به چاپ چهارم رسید. به گزارش فارس، «خراجی‌ها» اثر غلامرضا قلی‌زاده و موسی غیور خاطرات رزمندگانی را تدوین و مکتوب کرده‌اند که اگر از جایی اخراج می‌شود به خاطر این است که حق نمی‌تواند از حق بگذرد و با افسردگی که حق را زیر پا می‌گذارد درگیر می‌شود و همین جرقه‌ای برای اخراجی شدن وی می‌شود. شهید محرمی علافی یا حاج احد و به قول برخی اطرافیان «دایی» دارای شخصیتی ویژه و ممتاز است و در روزگار پیش از انقلاب نیز از مبارزان محسوب می‌شده است. به ادعان موسی غیور که در پیشگفتار کتاب نیز آمده، این کتاب محور ۴۸ ساعت گفت‌وگو با شهید محرمی‌علاfi است. چهارمین چاپ کتاب «خراجی‌ها» خاطرات شهید محرمی‌علاfi اثر غلامرضا قلی‌زاده و موسی غیور با ۱۵ هزار تومان از نشر شهید کاظمی روانه بازار کتاب شده است.

«باغ مادر بزرگ»؛ خاطرات
تکان‌دهنده یک زن از جنگ

جدیدترین اثر مهناز فتاحی با عنوان «باغ مادر بزرگ» از سوی انتشارات سوره مهر منتشر شد. به گزارش تسنیم، «باغ مادر بزرگ»، جدیدترین اثر مهناز فتاحی است که به تازگی از سوی انتشارات سوره مهر به چاپ رسیده است. این اثر دربردارنده خاطرات خان‌زادمرادی محمدی، از زنان کرد فعال در ۸ سال دفاع مقدس است که با روایتی داستانی و نثری خولندی نوشته شده است. این دومین اثر از فتاحی است که به خاطرات یکی از زنان کرد حاضر در جنگ تحمیلی می‌پردازد. پیش‌تر از او کتاب «فرنگیس» به چاپ رسیده بود که مورد استقبال مخاطبان نیز قرار گرفت. «باغ مادر بزرگ» در واقع خاطرات مادر بزرگ نویسنده است که باش در جنگ تحمیلی، پناهگاه کسانی بود که خانه و کاشانه‌شان را در بمباران‌ها از دست داده بودند. «باغ مادر بزرگ» روایت جدیدی است از نقش زنان در ۸ سال دفاع مقدس؛ زانانی که جنگ بر زندگی آنها آوار شد اما از آن نشسته و خود پناهگاه دیگران شدند.

تلویزیون

سریال دهه فجر سیما
در انتظار بودجه

«لحظه‌های انقلاب» نام سریالی است که با مضمون انقلابی در حوزه نوجوان تولید می‌شود. به گزارش فارس، فیلمنامه این سریال به طور کامل توسط فرهاد پورسعیدی نوشته شده است و گروه بعد از بازبینی لوکیشن در شمال کشور این روزها در انتظار برآورد تولید هستند که به دلیل مشکلات مالی «سینما فیلم» برآورد به تعویق افتاده است. نام این سریال پیش از این «سپیدرود»، «پسران انقلاب» و «پسران سفیدرود» بود که به «لحظه‌های انقلاب» تغییر پیدا کرد. از لوکیشن‌های اصلی این سریال ۲۶ قسمتی می‌توان به رشت و تهران اشاره کرد. قسه سریال از شمال شروع شده و به تهران می‌آید و سکانس‌های پایانی نیز در شمال تصویربرداری خواهد شد. «لحظه‌های انقلاب» به کارگردانی پرویز شیخ‌طادی و تهیه‌کنندگی اسدالله اعلاfiی که در کارنامه خود تولید برنامه موفق نیمرخ را دارد، به حضور نوجوانی در یکی از روستاهای شمال و تلاش و نقش او و خانواده‌اش در مبارزه با رژیم مستعشاهی می‌پردازد. این سریال برای پخش در دهه فجر سال ۹۷ آماده می‌شود.